

Sygn. akt III KZ 97/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie z wniosku **K. Z.**
o wznowienie postępowania
po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2017 r.
zażalenia skazanego
na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 października 2016 r., sygn. II AKo [...]

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Skazany K. Z. osobiście sporządził i złożył wniosek o wznowienie postępowania w jego sprawie, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w T. z dnia 9 kwietnia 2015 r., sygn. akt IX Ka [...]. Na podstawie art. 79 § 2 k.p.k. skazanemu wyznaczono obrońcę z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, względnie poinformowania o niestwierdzeniu podstaw do wznowienia. Obrońca złożyła pismo, w którym poinformowała Sąd Apelacyjny w [...], iż w sprawie nie dopatrzyła się podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. O stanowisku obrońcy powiadomiono skazanego, wzywając go do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego osobiście sporządzonego wniosku o wznowienie postępowania, przez sporządzenie go i podpisanie przez adwokata, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. Wezwany w określonym terminie wspomnianego braku nie uzupełnił, zamiast tego nadesłał pisma, w których zaprzeczał, by dopuścić się przypisanych mu przestępstw, ja też zwracał się o wyznaczenie innego obrońcy z urzędu, którego to wniosku nie uwzględniono. Następnie, zarządzeniem z dnia 24 października 2016 r., sygn. II AKo (...),

Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. odmówiła przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez K. Z. wskazując, że zachodzą okoliczności z art. 120 § 2 k.p.k., mianowicie wnioskodawca pomimo wezwania do uzupełnienia braku formalnego pisma poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata, nie uzupełnił braku w określonym terminie.

Na to zarządzenie zażalenie wniósł skazany K. Z.. Zadeklarował, że cyt. „zaskarżam w całości orzeczenie jak również uzasadnienie orzeczenia”, jednak nie podał argumentów, które wskazywałyby na błędność zarządzenia. Zamiast tego zapewnił, że nie popełnił zarzucanych mu czynów, jak też wskazał, że w toku rozpoznania jego sprawy doszło do uchybień proceduralnych, w tym o charakterze bezwzględnej przyczyny uchylenia wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżone zarządzenie znajduje oparcie w powołanych w jego treści przepisach prawa. Zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k., do którego odsyła art. 545 § 1 k.p.k., należy odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania m.in. wtedy, gdy zachodzi okoliczność, o której mowa w art. 120 § 2 k.p.k., tj. nie zostanie uzupełniony w terminie brak formalny tego pisma procesowego. Wniosek sporządzony przez skazanego był dotknięty brakiem, bowiem art. 545 § 2 k.p.k. stanowi, że „wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika”. Wezwany do uzupełnienia (usunięcia) braku, skazany nie uczynił tego w określonym terminie. Ma przy tym znaczenie okoliczność, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane po zapewnieniu skazanemu możliwości skorzystania z pomocy obrońcy z urzędu i nie przeczy temu fakt, iż obrońca nie znalazła podstaw do złożenia oczekiwanego przez skazanego wniosku. Na marginesie można zauważyć, że z treści sporządzanych przez skazanego pism wynika, iż nie rozumie on, że nie jest podstawą do wznowienia postępowania samo jego przekonanie o niesłuszności skazania, zaś gdy chodzi o takie podawane przez niego, wydaje się wyrywkowo przepisane z ustawy okoliczności, jak „w wyniku (powinno być: w wydaniu – uwaga SN) orzeczenia brała udział osoba podlegająca

wyłączeniu na podstawie art. 40”, „sąd był nienależycie obsadzony a niektórych członków nie było obecnych na całej rozprawie. Sąd powszechny orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu (powinno być: należącej do właściwości sądu szczególnego – uwaga SN). Sprawę rozpoznano podczas mojej nieobecności a obecność była obowiązkowa”, skazany może wystąpić do Sądu Apelacyjnego w [...] o wznowienie postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), jednak w sposób rzeczowy tłumacząc, w czym konkretnie przejawia się zaistnienie okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.